

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 29 september 1999

in zaak C-56/98 (verzoek van het Supremo tribunal administrativo om een prejudiciële beslissing): Modelo SGPS SA tegen Director-Geral dos Registos e Notariado⁽¹⁾

(Richtlijn 69/335/EEG — Indirecte belastingen op bijeenbrengen van kapitaal — Kosten voor opstelling van notariële akte waarin vermeerdering van maatschappelijk kapitaal en wijziging van naam en zetel van kapitaalvennootschap worden vastgelegd)

(1999/C 366/20)

(Procestaal: Portugees)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-56/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van het Supremo tribunal administrativo (Portugal), in het aldaar aanhangig geding tussen Modelo SGPS SA en Director-Geral dos Registos e Notariado, in tegenwoordigheid van: Ministério Público, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 4, lid 3, 10 en 12, lid 1, sub e, van richtlijn 69/335/EEG van de Raad van 17 juli 1969 betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal (PB L 249, blz. 25), zoals gewijzigd bij richtlijn 85/303/EEG van de Raad van 10 juni 1985 (PB L 156, blz. 23), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: P. J. G. Kapiteyn, kamerpresident, J. L. Murray en H. Ragnemalm (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 29 september 1999 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Richtlijn 69/335/EEG van de Raad van 17 juli 1969 betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal (PB L 249, blz. 25), zoals gewijzigd bij richtlijn 85/303/EEG van de Raad van 10 juni 1985, moet aldus worden uitgelegd, dat kosten die worden geïnd voor het opmaken van een notariële akte waarbij een onder de richtlijn vallende verrichting wordt vastgelegd, in het kader van een stelsel dat als kenmerk heeft dat de notaris ambtenaar van de staat is en dat de kosten ten dele worden uitgekeerd aan de staat ter financiering van diens taken, een belasting in de zin van de richtlijn zijn.
- 2) De kosten die verschuldigd zijn voor het opmaken van een notariële akte waarin de vermeerdering van het maatschappelijk kapitaal en de wijziging van de naam en de zetel van een kapitaalvennootschap worden vastgelegd, zijn, wanneer zij een belasting in de zin van richtlijn 69/335, zoals gewijzigd bij richtlijn 85/303, vormen, in beginsel verboden op grond van artikel 10, sub c, van deze richtlijn.
- 3) Een recht dat wordt geheven voor het opmaken van een notariële akte waarin de vermeerdering van het maatschappelijk kapitaal alsmede de wijziging van de naam en de zetel van een kapitaalvennootschap worden vastgelegd, zoals de in het hoofdge-

ding aan de orde zijnde kosten, waarvan het bedrag onbeperkt recht evenredig is aan het geplaatst maatschappelijk kapitaal, heeft niet het karakter van een vergoeding in de zin van artikel 12, lid 1, sub e, van richtlijn 69/335, zoals gewijzigd bij richtlijn 85/303.

- 4) Artikel 10 van richtlijn 69/335, zoals gewijzigd bij richtlijn 85/303, verleent rechten waarop particulieren zich voor de nationale rechter kunnen beroepen.

⁽¹⁾ PB C 113 van 11.4.1998.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 5 oktober 1999

in zaak C-179/95: Koninkrijk Spanje tegen Raad van de Europese Unie⁽¹⁾

(Visserij — Verordening houdende beperking en verdeling over de lidstaten van de vangstmogelijkheden — Ruil van visserijquota — Nietigverklaring)

(1999/C 366/21)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-179/95, Koninkrijk Spanje (gemachtigden: A. Navarro González en R. Silva de Lapuerta) tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Carbery en G.-L. Ramos Ruano), ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: T. van Rijn en B. Vilá Costa), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van punt 1,1.1, tweede alinea, sub i, laatste zinsdeel, van bijlage IV bij verordening (EG) nr. 685/95 van de Raad van 27 maart 1995 betreffende het beheer van de visserijinspanningen voor bepaalde vangstgebieden en visbestanden van de Gemeenschap (PB L 71, blz. 5), en van de vijfde rubriek, betreffende ansjovis, van bijlage I bij verordening (EG) nr. 746/95 van de Raad van 31 maart 1995 tot wijziging van verordening (EG) nr. 3362/94 inzake de vaststelling van de voor 1995 geldende totaal toegestane vangsten voor bepaalde visbestanden of groepen visbestanden, alsmede de bij de visserij in het kader van de totaal toegestane vangsten in acht te nemen voorschriften (PB L 74, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: G. Hirsch, president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer (rapporteur), J. L. Murray en H. Ragnemalm, rechters; advocaat-generaal; S. Alber; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 5 oktober 1999 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Verwerpt het beroep.

2. Verwijst het Koninkrijk Spanje in de kosten.
3. Verstaat dat de Commissie van de Europese Gemeenschappen haar eigen kosten zal dragen.

(¹) PB C 208 van 12.8.1995.

Beroep, op 9 september 1999 ingesteld door Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-334/99)

(1999/C 366/22)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 9 september 1999 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Bondsrepubliek Duitsland, vertegenwoordigd door C.-D. Quassowski, Regierungsdirektor bij het Bondsministerie van Financiën en J. Sedemund, advocaat te Berlijn, domicilie gekozen hebbende bij W.-D. Plessing, Ministerialrat bij het Bondsministerie van Financiën.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. De artikelen 4 tot en met 7 van de beschikking van de Commissie van 8 juli 1999 (K[1999]2264 endg.) betreffende de „staatssteun die Duitsland ten behoeve van de Gröditzer Stahlwerke GmbH en haar dochteronderneming Walzwerk Burg GmbH heeft toegekend” nietig te verklaren;
2. de Commissie te verplichten, aan het Hof overeenkomstig artikel 23 van 's Hofs Statuut-EGKS alle stukken sedert het jaar 1994 over te leggen welke op deze steunprocedure betrekking hebben, en verzoekster inzage in deze stukken te verlenen;
3. de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- Niet-regelmatige bezetting van de Commissie: Ten tijde van de beschikking was een lid van de Commissie „met verlof”, wat in het Verdrag niet is voorzien, en had de overdracht van de sector ten aanzien waarvan hij bevoegd was, op een ander Commissielid ten gevolge, dat hij zijn ambt niet meer kon uitoefenen; het aantal beslissingsbevoegde Commissieleden was dus in feite tot negentien gereduceerd.
- Inbreuk op het gebod van een snelle afhandeling, de beginselen van behoorlijk bestuur en het rechtszekerheidsbeginsel: Ofschoon de Commissie door schriftelijke aanmeldingen uit de jaren 1994 en 1995 op de hoogte was gesteld van zowel getroffen als geplande financieringsmaatregelen, heeft de Commissie meer dan drie jaar lang bij de bondsregering en de betrokken ondernemingen het

gerechtvaardigde vertrouwen gewekt, dat zij niet op grond van de regels betreffende steun bezwaar zou aantekenen tegen de financiële deelneming in de herstructurering. In elk geval is met betrekking tot de bedragen die tot eind 1995 reeds zijn betaald, terugvordering uitgesloten, omdat de Commissie tot de inleiding van de steunprocedure in augustus 1997 meer dan drie jaar heeft laten verstrijken, waarin zij niet heeft gesteld dat de informatie waarover zij beschikte, ontoereikend was. Ook met betrekking tot de meegedeelde stimuleringsplannen heeft de Commissie zich tot 1997 nooit de schorsende werking van artikel 93, lid 1, EG-Verdrag, oude versie, respectievelijk van artikel 6, lid 4, vierde zin van de vijfde staalsteuncode, of artikel 6, lid 4, eerste zin, van de zesde staalsteuncode beroepen.

- Schending van de motiveringsplicht
- Onjuiste uitbreiding van het EGKS-Verdrag tot de beoordeling van niet-EGKS-producten wat het mededingingsrecht betreft: de Commissie baseert haar beschikking op het vermoeden van een gevaar van een spill-over-effect, doch niet op een feitelijke vaststelling van een onevenredig gebruik van productiemiddelen in de EGKS-sector; een accountantsrapport, dat het tegendeel bewijst, wordt door haar niet adequaat in aanmerking genomen.
- Onjuiste toetsing van de investeringssteun aan de vijfde staalsteuncode: De Commissie handelt onlogisch wanneer zij betoogt dat de betrokken steun niet tijdig is aangemeld, terwijl zij zelf de bondsregering heeft gevraagd om de tijdige aanmelding in te trekken. In elk geval kan een louter formeel verzuim van een aanmeldingsplicht geen grond zijn voor een definitieve terugvordering, wanneer de steun niet materieelrechtelijk is getoetst.
- Onjuiste beoordeling van de investeringssteun voor de niet-EGKS-sector: Nadat de Commissie in de beschikking zelf heeft erkend, dat met betrekking tot de investeringssteun een duidelijke scheiding kan worden gemaakt tussen de toepassing van het EG-Verdrag en van het EGKS-Verdrag, is het onrechtmatig wanneer zij vervolgens uitgaat van de toelatingscriteria van het EGKS-Verdrag en van de vijfde staalsteuncode. Bovendien gaat het bij de EG-activiteiten van de Gröditzer Stahlwerke ook niet om een „gevoelige sector” in de zin van de door de Commissie geciteerde „Treuhandregeling” of van de herstructureringsrichtsnoeren van de Commissie. De door de Commissie ter motivering aangehaalde „Kaderregeling voor bepaalde niet onder het EGKS-Verdrag vallende sectoren van de ijzer- en staalnijverheid”(¹) bevat geen materiële toetsingscriteria voor steun ten behoeve van de in deze regeling beschreven en gedetailleerd van elkaar onderscheiden sectoren van de ijzer- en staalnijverheid.

Bij de vereiste beoordeling op grond van uitsluitend artikel 87, lid 3, EG-Verdrag had de Commissie in het kader van de uitoefening van haar bevoegdheid op onderhavig geval de toelatingscriteria moeten toepassen die zij in vele andere vergelijkbare gevallen uit de sector van de Treuhandanstalt/BvS, doch ook in de gevallen Société Marseillaise de Crédit(²) of Olympic Airways(³) heeft gehanteerd.